

½ Million Stemmer, saa er der sket en Forandring i Tænkemaaden hos Befolkningen rent politisk og socialt set; det er en fuldstændig Omvæltning. Jeg synes, mit Partis Modstandere aabent skulde erkende dette.

Her hører man saadanne Udtalelser som f. Eks. i Dag fra det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der sagde, at han havde troet, at naar den socialdemokratiske Regering kom til, saa vilde Priserne paa Livsfornødenhederne og paa Varer i det hele taget straks gaa ned. Det ærede Medlem maa dog vide, at saa længe Flertallet i det andet høje Ting holder paa det gamle System, at Staten ikke maa gribe ind som prisbestemmende Faktor, er det ganske givet, at man ikke kan give denne Regering Skylden derfor. Det forekommer mig, at det, vi har oplevet ved de sidste to Valg, var dette, at baade de Konservative og Venstre over hele Landet har gjort sig de største Anstrengelser for at sejre, for at komme tilbage igen med det Flertal, de havde før Valget. Jeg synes, de Midler, man brugte, ogsaa er et Tegn derpaa. Jeg synes, at navnlig de Konservative, som jeg har lagt Mærke til gennem en Række af Aar, har forandret sig meget betydeligt i denne Kamp.

Der var sikkert adskillige Medborgere, der ikke forstod, at to Partier, der gennem fire Aar havde arbejdet godt sammen, bekæmpede hinanden ved Valget paa en saadan Maade, som man gjorde. Her i Byen lejede man store Flytteomnibusser og malede store Reklamer paa dem, hvor der bl. a. stod, at den sidste Regering, altsaa Venstres Regering, havde ødelagt 500 Mill. Kr. Jeg tænkte, da jeg saa disse Reklamer, at der burde dog staa underneden, at de Konservative selv havde været med til at ødelægge de 500 Mill. Kr. Men det stod der ikke. Jeg har her et lille Kort, som jeg vil vise ærede Medlemmer. Der staar her, at de, der stemmer paa de Konservative, faar en hel Krone. Naar man saa stemmer paa de allierede Venstre, saa forsvinder der saa meget af Kronen. Og hvis man stemmer paa Socialdemokratiet og det radikale Venstre, saa, pst væk! saa forsvinder Kronen fuldstændig. Det er jo en højst mærkelig Agitation, for hvad skal Folk tænke, naar de ser noget saadant! Det er jo lige stik det modsatte af de virkelige Forhold.

De Konservative vidste jo meget godt, at Valget ikke kunde gaa paa den Maade, at de kunde blive Flertal, hvilket jeg haaber aldrig skal ske. Ganske vist talte et enkelt Medlem noget om, at Valget kunde mulig-

vis falde saaledes ud, at der kunde være nogen Udsigt for de Konservative til at danne Regering. Jeg opfattede det nærmest som en Spøg. Maaske var det et Udslag af den samme Naivitet, der gav sig Udtryk i denne Agitation.

Der er altsaa ingen Tvivl om, at det, der skete den 11. April, var, at Befolkningens Flertal ubetinget har vendt sig fra Venstre og de Konservative. Hvis det højtærede Tings Medlemmer vil se paa Socialdemokratiets Historie lige fra vor første Begyndelse, vil De se, at selv om Partiet gennem mange Aar kun er gaaet smaaat frem, har der dog stadig været Fremgang, aldrig Tilbagegang. Det kan ikke siges om enten Venstre eller de Konservative; for dem er det mange Gange gaaet op og ned. Jeg gaar altsaa ud fra, at alle de Vælgere — og det er omtrent en halv Million —, der nu har erklæret sig for Socialdemokrater, vil vedblive at være det. Ja, jeg er ganske sikker paa, at det vil blive Resultatet, og den Regering, som Partiet har sat til Magten, vil nok finde Midler til at beholde den Tilslutning, vi nu har i Befolkningen.

Fra Venstres Side førtes jo Agitationen paa en noget anden Maade; man brugte ikke saa mærkelige Midler, men jeg skal citere en Udtalelse af en bekendt Venstremand, som forekommer mig højst mærkelig. Som bekendt førtes denne Kamp i højeste Grad om Stabiliseringen af vor økonomiske Stilling, og den tidligere Landbrugsminister, nuværende Medlem af Landstinget Hr. Madsen-Mygdal, sagde f. Eks. — Referatet er taget fra den tidligere Regerings eget Organ, saa jeg gaar ud fra, at det er rigtigt —: „Man taler om, at vi skal have Importregulering, men hvad er dette? Det er et magisk Ord, der er slynget ud, og ingen Vælgere eller deres Repræsentanter paa Rigsdagen er klar over, hvad det indeholder. Spørger man, hvad der skal importreguleres, faar man det Svar: Ja, det ved vi ikke, det maa overlades til et Valutånævn. Men hvis det er Tilfældet, at Rigsdagsmændene kun skal bruge Tiden til at snakke, og naar der kommer virkelig vigtige Spørgsmaal til Afgørelse, skal det overlades til særlige Kommissioner af andre, hvad skal vi da med de 200 Rigsdagsmænd?“

Nu er der ikke Tvivl om, at Hr. Madsen-Mygdal meget vel er vidende om, at hvis der ikke var andet at regulere, var der jo en meget stor Liste foreslaet af hans Partifælle det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og for øvrigt kunde der være adskilligt andet. Jeg skal nævne et Forhold fra mit